

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► GAVĖNIO GIEDOJIMAI

Gavėnios pirmadieniai, antradieniai, trečiadieniai 17.30 val. bažnyčioje giedami **Graudūs verkimai**.

Gavėnios penktadieniai 17.15 val. bažnyčioje apmąstomas **Kristaus Kančios Kelias**.

► MALDOS IR ŠLOVINIMO VAKARAS

„Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant kryžiaus, kad, numirę nuodėmėms, gyventume teisumui. Jūs esate pagydyti jo žaizdomis.“ (1 Pt 2, 24)

Kovo 16 d., penktadienį, 20.00 val. Sv. Antano rūmų salėje (Vilniaus g. 6) vyks maldos ir šlovinimo vakaras. Šlovins kretingiškiai Alberta ir Romanas Sabakonai, melsis bendruomenė „Naujoji Sandora“.

► ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kovo 17 d., šeštadienį, Švč. Jėzaus Širdies seserys Pranciškonės misionierės kviečia visus į Švč. Sakramento adoraciją **nuo 8.00 iki 21.00 val.** jų vienuolyno koplyčioje (Vilniaus g. 3, „Špitolės“ II aukšte).

► SUTAIKINIMO PAMALDOS

Kovo 24 d., šeštadienį, 16.00 val. vyks sutaukinimo pamaldos. Kviečiame Gavėnios metu tinkamai pasiruošti Velykoms susitinkant su Viešpačiu per Atgailos sakramentą. Jei turite artimųjų, kurie dėl ligos negali atlikti išpažinties bažnyčioje, pasirūpinkite, kad pas ligonius apsilankytų kunigas. Kreiptis į parapijos raštinę.

► JAUNIMUI

Balandžio 5 - 8 d. H. Šulco Jaunimo sodyboje (Kėkštų km., Kretingos raj.) vyks **Kairos rekolekcijos** jaunimui nuo 17 m. Registracija iki kovo 30 d. el. paštu: edgaras.mosiejus@gmail.com arba tel.: **8 601 61063**.

Balandžio 13 - 15 d. H. Šulco Jaunimo sodyboje vyks **Meilės savaitgalis** jaunimui nuo 16 m. *"Aš"; "Jie ir Jos"; "Ar tai meilė?"; "Kelias į santuoką"; "Kodėl verta/ neverta laukti?"; "Tai apie ką nekaltam". Šios ir kitos temos bei staigmenos. Jauni - jauniems.* Dalyvio auka - 30 eur. Registracija ir smulkesnė informacija el. paštu: rekolekcijos.jaunimui@gmail.com.

LITURGINIAI SKAITINIAI

12 P — Iz 65, 17-21; Ps 29, 2. 4-6. 11-13; Jn 4, 43-54

13 A — Ez 47, 1-9. 12; Ps 45, 2-3. 5-6. 8-9; Jn 5, 1-3a. 5-16

14 T — Iz 49, 8-15; Ps 144, 8-9. 13-14. 17-18; Jn 5, 17-30

15 K — Iš 32, 7-14; Ps 105, 19-23; Jn 5, 31-47

16 P — Išm 2, 1a. 12-22; Ps 33, 17-21. 23; Jn 7, 1-2. 10. 25-30

17 Š — Šv. Patrikas, vyskupas

Jer 11, 18-20; Ps 7, 2-3. 9-12; Jn 7, 40-53

18 S — **V GAVĖNIO SEKMADIENIS**

Jer 31, 31-34; Ps 50, 3-4. 12-15; Žyd 5, 7-9; Jn 12, 20-33

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniai 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
įm. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlį parengė Giedrė Gagilaitė
Laikraštėlį galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.



KELYJE

NR. 1003 • IV GAVĖNIO SEKMADIENIS • 2018 M. KOVO 11 D.



IŠ ANTROSIO KRONIKŲ KNYGOS (36, 14-16. 19-23)

Judo valdovai, kunigai ir liaudis pasidarė labai neištikimi Dievui. Jie sekė pagonių niekšybėmis ir išniekino namus, kuriuos Viešpats Jeruzalėje buvo padaręs savo šventove. Viešpats, jų protėvių Dievas, per savo pranašus juos nuolat išpėdavo, nes jam buvo gaila savosios tautos ir buveinės. Bet jie išjuokdavo Dievo pasiuntinius, nepaisydavo jo žodžio ir tyčiodavosi iš jo pranašų. Todėl užsidegė Viešpats tokia rūstybe ant savo tautos, jog nebebuvo išganymo.

Tada chaldėjai padegė Dievo namus, sugriovė Jeruzalės sienas, sudegino visus jos rūmus, sunaikino visas brangenybes. Kurie nuo kalavijo ištrūko, tuos Nebukadnecaras ištrėmė į Babiloniją. Tenai jie turėjo jam ir jo sūnums tarnauti vergais, kol atėjo į valdžią Persų karalystė. Taip išsipildė Viešpaties žodis, kurį Viešpats buvo paskelbęs Jeremijo lūpomis. Šalis nūn atsiėmė savo šventadienius: jos žemė nebuvo dirbama visą siautimo laiką, kol suėjo septyniasdešimt metų.

Pirmaisiais Persų karaliaus Kyro metais turėjo išsipildyti Viešpaties žodis, pasakytas Jeremijo lūpomis. Todėl pažadino Viešpats Persų karaliaus Kyro dvasią, ir tasai įsakė visoje karalystėje žodžiu ir raštu paskelbti potvarkį: „Štai ką sako Persų karalius Kyras: ‘Visas pasaulio karalystes man perleido Viešpats, dangaus Dievas. Jisai man pavedė pastatyti namus jam Judėjos Jeruzalėje. Kas dar iš jūsų priklauso jo tautai, teesie su tuo Viešpats, jo Dievas! Tegul tas keliauja Jeruzalėn’“

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (136, 1-6)

P. *Tepridžiūsta prie gomurio mano liežuvis, jeigu tavęs neatminčiau.*

Prie Babilonijos upių sėdėdami verkiam, Siono kalną atminę.

Ant karklo šakų sukabintos mūsų nutilusios arfos. – P.

Mūsų trėmėjai mums liepia giesmes giedoti, mūsų engėjai ragina džiūgaut, „Pagiedokite apie Siono kalną!“ – P.

Kaip mums giedoti Viešpaties giesmes: mums svetima šita žemė! Jeigu, Jeruzale, tave aš užmirščiau, mano dešinė tenuvysta. – P.

Tepridžiūsta prie gomurio mano liežuvis, jeigu tavęs neatminčiau, jeigu tu man brangesnė nebūtum už visus džiaugsmus, Jeruzale mano! – P.

Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo vienatinį Sūnų; kiekvienas, kuris jį tiki, turi amžinąjį gyvenimą.



EVANGELIJA PAGAL JONĄ (3, 14-21)

Jėzus Nikodemui pasakė: „Kaip Mozė dykumoje iškėlė žaltį, taip turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus, kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą.“

Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį

tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. Kas jį tiki, tas nebus pasmerktas, o kas netiki, jau yra nuteistas už tai, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus.

Teismo nuosprendis yra toksai: atėjo šviesa į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti. Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aiškėn neišeitų. O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve.“

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS LAIŠKO EFEZIEČIAMS (2, 4-10)

Broliai!

Dievas, apstus gailėtingumo, savo didžia meile, kuria mus pamilo, mus, mirusius nusikaltimais, prikėlė gyventi su Kristumi, – jūs gi esate išgelbėti malone, – prikėlė ir pasodino danguje su Kristumi Jėzumi, kad ateinančiais amžiais beribį savo malonės lobį parodytų savo gerumu mums Kristuje Jėzujė. Jūs gi esate išgelbėti malone per tikėjimą, ir ne iš savęs, bet tai yra Dievo dovana; ir ne darbais, kad kas nors nesigirtų. Mes esame jo kūriny, sukurti Kristuje Jėzujė geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.

► POPIEŽIUS PRANCIŠKUS APIE ŠVENTAŠIAS MIŠIAS (V)

Gailėsčio aktas savo blaivumu padeda nusiteikimui tinkamai švęsti šventus slėpinius, pripažįstant prieš Dievą ir brolius savo nuodėmes, pripažįstant, kad esame nusidėjėliai. Kunigo kvietimas yra skirtas visai bendruomenei maldoje, nes visi esame nusidėjėliai. Ką gali Viešpats dovanoti tam, kurio širdis užpildyta vien juo pačiu, savo sėkmės? Nieko, nes labai gerai apie save manantis nesugeba priimti atleidimo, jis sotus savo įsivaizduoto teisumu. Prisiminkim iškalbingą Jėzaus palyginimą, evangelisto Luko žodžiais, „žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino“ (Lk 18, 9 - 14) apie fariziejų ir muitininką nusidėjėlį, kurie kartu atėjo melstis į šventyklą. Pirmasis maldoje džiaugėsi, kad „nėra toks, kaip kiti žmonės“ ar greta jo stovintis muitininkas. O pastarasis kalbėjo – „Dieve, būk gailėtingas man nusidėjėliui!“ „Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas“, perspėja Jėzus savo klausytojus. Tad tas, kuris supranta savo skurdą ir nuleidžia nuolankiai akis, jaučia ant savęs gailėtingą Dievo žvilgsnį. Žinome iš patirties, kad tik mokantis pripažinti savo klaidas ir paprašyti atleidimo sulaukia supratingumo ir atleidimo iš kitų. Sąžinės balso klausymas tyloje leidžia pripažinti, kad mūsų mintys yra toli nuo dieviškų minčių, kad mūsų žodžiai ir veiksmai dažnai iš pasaulio, kitaip tariant, vadovaujasi Evangelijai priešingais pasirinkimais. Todėl Mišių pradžioje bendruomeniškai atliekame gailėsčio aktą, bendru išpažinimu, išartu pirmuoju asmeniu. Kiekvienas išpažįsta Dievui ir broliams, kad „labai nusidėjo mintimis, žodžiais, darbais ir apsileidimais“. Taip, ir apsileidimais, nesirūpinant padaryti gėrį, kurį galiu padaryti. Dažnai jaučiamės šauniais, nes, kaip sakome, „niekam nepadariau blogo“. Iš tiesų, nepakenka nedaryti blogo artimui, reikia pasirinkti daryti gera, pasinaudoti tokiomis progomis, kad paliudytume, jog esame Jėzaus mokiniai. Gailėsčio akte kreipiamasi tiek į Dievą, tiek į brolius, prisipažįstant esant nusidėjėliu. Tai leidžia gerai suprasti nuodėmės apimtį: atskirdama nuo Dievo, ji skaldo ir brolius, ir atvirkščiai. Nuodėmė nukerta: nukerta santykį su Dievu ir nukerta santykį su broliais, santykius šeimoje, visuomenėje, bendruomenėje. Nuodėmė visada nukerta, atskiria, išblaško. Žodžiai, kuriuos ištariame burna, yra palydimi mušimosi į krūtinę gestu, prisipažįstant, jog nusidėjau dėl savo, o ne kitų kaltės. Dažnai nutinka, kad dėl gėdos ar baimės kaltinančiai rodome pirštą į kitą. Prisipažinti kaltais kainuoja, tačiau nuoširdus išpažinimas mums yra naudingas. Yra toks seno nuodėmklausio pasakojimas, kaip kartą išpažinties atėjusi moteris pirmiausia išvardijo vyro, po to uošvienės, po to kaimynų klaidas. Visa tai išklauses nuodėmklausys pasakė – „užbaigėte su kitų nuodėmėmis. Dabar pradėkite sakyti savąsias“. Kitas gailėsčio akto ir formulės akcentas yra šventųjų bendrystė, meldžiant Mergelę Mariją, angelus ir šventuosius užtarti mus. Nes jie visi yra „draugai ir gyvenimo pavyzdžiai“, kurie padeda kelyje link pilnos bendrystės su Dievu, kurioje nuodėmė bus galutinai sunaikinta. Gailėsčio aktas nepakeičia Atgailos sakramento ir kad krikščionys gali pasinaudoti įvairiomis atgailos formulėmis, kurias aptinkame Šventajame Rašte ar Bažnyčios liturgijoje, kaip kad sena graikiška giesmė „Kyrie eleison“. Šventasis Raštas pateikia šviesius „atgailautojų“ pavyzdžius, kurie, po nuodėmės padarymo sugrįžę į save turėjo drąsos nusiplėšti kaukę ir atsiverti malonei, kuri atnaujina širdį: tai karalius Dovydas, pas tėvą sugrįžęs sūnus paklydėlis, muitininkas iš Evangelijos pagal Luką, šventasis Petras, Zachiejus, moteris samarietė. Tai sustiprinanti patirtis, kuri į širdį įleidžia perkeičiantį ir atverčiantį dievišką gailėtingumą. Tai darome gailėsčio akte Mišių pradžioje. (Vatikano radijas)